

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Folketinget vedtog den 28. januar 1992 dagsordensforslag nr. D 29, der har følgende indhold: »Som led i forberedelse af en mere aktiv erhvervsudvikling og bedre uddannelses- og arbejdsmarkeds-politisk indsats i lokalsamfundet opfordrer Folketinget regeringen til inden den 15. oktober 1992 at fremsætte lovforslag, der i tilfælde af afskiedelser ved større virksomhedslukninger sikrer:

- at virksomhederne senest 21 dage før afskedigelserne varsles skal påbegynde reelle forhandlinger med medarbejderne,
- at afskedigelserne tidligst kan have virkning 8 uger efter, at der er givet meddelelse herom til arbejdsmarkedsnævnene, og
- at virksomheder, der ikke overholder ovennævnte regler, yder de berørte medarbejdere en godtgørelse svarende til lønnen i en periode på 8 uger fra opsigelsestidspunktet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Lovforslaget indfrier regeringens forpligtelse til i dette folketingsår at fremsætte forslag i overensstemmelse med den vedtagne dagsorden.

Lovforslaget supplerer de regler om varsling m.v. i forbindelse med foretagelse af afskedigelser af større omfang, der i 1977 blev indført som kapitel 5 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov nr. 38 af 26. januar 1977 (Folketingstidende 1976-77, FF sp. 70, 447, 3935 og 4075; tillæg A, sp. 45; tillæg B, sp. 177 og 375; tillæg C, sp. 145).

Dagsordenforslaget tager sigte på afskedigelser ved større virksomhedslukninger, og på dette grundlag er det foreslået, at de udvidede regler skal finde anvendelse i tilfælde, hvor en virksomhed ophører, og antallet af de personer, der berøres af afskedigelserne, når den grænse, der efter gældende lov udløser varslingsreglerne.

Ved ophør af en virksomhed forstås i lovforslaget, at arbejdsgiveren definitivt har indstillet virksomheden. Vejledende kan være Lønmodtagernes Garantifonds gennem en fast og anerkendt praksis anlagte fortolkning af det tilsvarende begreb i lov om Løn-

modtagernes Garantifond § 1, nr. 3, 1. led, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 77 af 12. februar 1988. Opstår der uoverensstemmelser mellem arbejdsgiveren og arbejdstagerne om, hvorvidt arbejdsgiveren definitivt har standset sin virksomhed, og eventuelt om tidspunktet herfor, forudsættes sådanne tvister afgjort ved fagretslig behandling eller, hvor fagretslig be-handling ikke er anvendelig, ved de almindelige domstole. Med lovforslaget opretholdes bestemmelsen i arbejdsformidlingslovens § 23a, stk. 2, nr. 3, hvorefter varslingsreglerne ikke finder anvendelse på afskedigelser, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse skal en arbejdsgiver, der agter at foretage afskedigelser af større omfang, *så tidligt som muligt* optage forhandling med lønmodtagerne på virksomheden med henblik på i videst muligt omfang at få afværget, at de på-tænkte afskedigelser finder sted. Efter forslaget skal arbejdsgiveren i tilfælde, hvor virksomheden ophører, indlede forhandlinger med lønmodtagerne se-nest 21 dage, før arbejdsgiveren varsler afskedigelserne over for arbejdsmarkedsnævnet, d.v.s. sender meddelelse til arbejdsmarkedsnævnet om, at arbejds-giveren fastholder afskedigelserne efter at have forhandlet med lønmodtagerne.

Til nr. 2

Efter den nuværende bestemmelse får afskedigelserne tidligst virkning 30 dage efter, at varslingen er sendt til arbejdsmarkedsnævnet, d.v.s. at virksomheden ikke kan afbryde ansættelsesforholdet i 30-dages